

INHOUD

Leeswijzer	VII
Inleiding op de Bijbel	VII

OUDE TESTAMENT

Genesis (Gen.)	3
Exodus (Ex.)	66
Leviticus (Lev.)	119
Numeri (Num.)	158
Deuteronomium (Deut.)	211
Jozua (Joz.)	259
Rechters (Recht.)	290
Ruth (Ruth)	322
1 Samuel (1 Sam.)	327
2 Samuel (2 Sam.)	368
1 Koningen (1 Kon.)	403
2 Koningen (2 Kon.)	443
1 Kronieken (1 Kron.)	482
2 Kronieken (2 Kron.)	518
Ezra (Ezra)	563
Nehemia (Neh.)	576
Ester (Est.)	595
Job (Job)	606
Psalmen (Ps.)	655
Spreuken (Spr.)	813
Prediker (Pred.)	866
Hooglied (Hoogl.)	877
Jesaja (Jes.)	889
Jeremia (Jer.)	992
Klaagliederen (Klaagl.)	1086
Ezechiël (Ezech.)	1095
Daniël (Dan.)	1159
Hosea (Hos.)	1179
Joël (Joël)	1191
Amos (Amos)	1197
Obadja (Ob.)	1205
Jona (Jona)	1207
Micha (Micha)	1210
Nahum (Nah.)	1219
Habakuk (Hab.)	1224
Sefanja (Sef.)	1229

Haggai (Hag.)	1234
Zacharia (Zach.)	1237
Maleachi (Mal.)	1248

NIEUWE TESTAMENT

Het evangelie volgens Matteüs (Mat.)	3
Het evangelie volgens Marcus (Marc.)	47
Het evangelie volgens Lucas (Luc.)	75
Het evangelie volgens Johannes (Joh.)	122
De handelingen van de apostelen (Hand.)	154
De brief aan de Romeinen (Rom.)	201
De eerste brief aan de Korintiërs (1 Kor.)	220
De tweede brief aan de Korintiërs (2 Kor.)	238
De brief aan de Galaten (Gal.)	250
De brief aan de Efeziërs (Ef.)	256
De brief aan de Filippenzen (Filip.)	262
De brief aan de Kolossenzen (Kol.)	266
De eerste brief aan de Tessalonicenzen (1 Tes.)	270
De tweede brief aan de Tessalonicenzen (2 Tes.)	274
De eerste brief aan Timoteüs (1 Tim.)	277
De tweede brief aan Timoteüs (2 Tim.)	282
De brief aan Titus (Tit.)	286
De brief aan Filemon (Filem.)	289
De brief aan de Hebreëën (Hebr.)	290
De brief van Jakobus (Jak.)	304
De eerste brief van Petrus (1 Petr.)	309
De tweede brief van Petrus (2 Petr.)	314
De eerste brief van Johannes (1 Joh.)	318
De tweede brief van Johannes (2 Joh.)	323
De derde brief van Johannes (3 Joh.)	324
De brief van Judas (Judas)	325
Openbaring van Johannes (Op.)	327
Woordenlijst	I
Anders genummerde verzen	VII
Aanhalingen uit het Oude Testament in het Nieuwe Testament	IX
Parallellen in het Oude en Nieuwe Testament	XIII
Verantwoording	XXII
Overzicht van medewerkers en betrokkenen	XXV

LEESWIJZER

In de Hebreeuwse tekst van de Bijbel wordt de God van Israël vaak aangeduid als JHWH. Omdat deze naam van oudsher niet uitgesproken wordt, is het gebruik ontstaan in plaats daarvan 'Heer' te lezen. In *De Nieuwe Bijbelvertaling* wordt in de lijn van deze traditie de godsnaam JHWH weergegeven met **HEER**.

Overall waar deze aanduiding voorkomt kan men bijvoorbeeld ook (voor)lezen:

Aanwezige	He(e)re
Eeuwige	Levende
Enige	De Naam
God	Onnoembare

INLEIDING OP DE BIJBEL

De Bijbel is een bundeling van een groot aantal boeken uit het oude Israël, het antieke jodendom en het vroege christendom. Het woord 'bijbel' is afgeleid van het Griekse woord *biblia*, dat 'boeken' of 'geschriften' betekent. De oudste schriftelijke overleveringen in de Bijbel reiken ten minste terug tot de achtste eeuw v.Chr., de jongste geschriften zijn waarschijnlijk geschreven aan het begin van de tweede eeuw n.Chr. Voor joden en christenen is de Bijbel een heilig boek dat voor hen persoonlijk grote betekenis heeft en dat in kerk en synagoge een centrale plaats heeft. In de westerse cultuur speelt de Bijbel al eeuwenlang een belangrijke rol; zijn invloed is op vele maatschappelijke terreinen aanwijsbaar en bijbelse thema's komen onder meer voor in de schilderkunst, de muziek en de literatuur.

Het eerste gedeelte van de Bijbel bestaat uit boeken uit het oude Israël en het vroegste jodendom. Deze boeken zijn in het Hebreeuws en Aramees geschreven. Voor joden vormen deze boeken samen hun

bijbel, Tanach. De titel Tanach is gevormd uit de beginletters van de drie delen waaruit de Bijbel volgens de joodse traditie bestaat: Tora ('Wet'), Neviim ('Profeten') en Ketoeviim ('Geschriften'). Aan het eind van de eerste eeuw n.Chr. lag min of meer vast welke boeken tot de joodse bijbel behoorden. In de christelijke traditie wordt dit gedeelte van de Bijbel het Oude Testament genoemd. Die titel werd in de vroege kerk gebruikt om aan te geven dat deze boeken hoorden bij de eerste periode van de geschiedenis, de tijd voor de komst van Jezus.

In deze editie van de Bijbel is, zoals in veel andere vertalingen, voor een indeling gekozen die teruggaat op de Septuaginta, de oudste Griekse vertaling van de joodse bijbel. Het Oude Testament begint dan met de boeken van de wet, waarin onder meer verhalen te vinden zijn over de oergeschiedenis van de mensheid, het ontstaan van het volk Israël en de wet die God aan Israël gegeven heeft. Daarna volgen de historische boeken, waarin de verdere geschiedenis van Israël verteld wordt. Na een vijftal poëtische

boeken sluiten de profetenboeken het Oude Testament af.

In het Oude Testament is een keur aan literaire genres te vinden. Er is proza en poëzie, er zijn wetten en wijsheidsboeken, lofprijzingen en klaagliederen, profetische aanklachten en visioenen. Ook bin- nen boeken kunnen verschillende tekstsoorten voorkomen: zo zijn er bijvoorbeeld in verhalende boeken vaak ook gedichten te lezen.

De Hebreeuwse vertel- en dicht- kunst verschilt in sommige opzich- ten van de Nederlandse. Een goed voorbeeld is het veelvuldig gebruik van herhaling. Uit de soms subtiële variaties blijkt de vaardigheid van de Hebreeuwse verteller of dichter. Boeken als Ruth en 1 en 2 Samuel behoren tot de hoogtepunten van de Hebreeuwse vertelkunst; Hooglied, Psalmen en Job zijn exemplarisch voor de Hebreeuwse dichtkunst.

Het tweede gedeelte van de Bijbel bestaat uit boeken van de eerste christenen. De boeken zijn, naar men meestal aanneemt, tussen ca. 50 en 130 n.Chr. in het Grieks ge- schreven. Deze verzameling boe- ken wordt gewoonlijk het Nieuwe Testament genoemd. Die titel werd in de vroege kerk gebruikt om aan te geven dat deze boeken hoorden bij een nieuwe periode van de ge- schiedenis, de tijd vanaf de komst van Jezus. In het Nieuwe Testament staat de persoon Jezus Christus centraal. Hij vormt het hart van het christendom: christenen geloven dat met zijn komst de geschiedenis

een keer heeft genomen en God een nieuwe relatie met de mensheid is aangegaan. In de loop van de tweede en derde eeuw n.Chr. kwam min of meer vast te liggen welke boeken tot het Nieuwe Testament behoorden.

In het Nieuwe Testament staan vier evangeliën, beschrijvingen van het leven en de leer van Jezus. In het boek De handelingen van de apos- telen wordt vervolgens het ontstaan van de eerste christengemeenten be- schreven. Verder bestaat het Nieuwe Testament uit een groot aantal brieven, onder meer van Paulus, een van de belangrijkste verspreiders van het christendom. Sommige van deze brieven zijn oorspronkelijk geschreven met het oog op speci- fieke vragen van de geadresseerden, andere hebben een algemenere thematiek en zijn geschreven voor een breed publiek. Het laatste boek van het Nieuwe Testament is Open- baring van Johannes; in luisterrijke visioenen wordt daarin geprofeteerd over de toekomst.

De boeken van het Nieuwe Tes- tament zijn overwegend in een eenvoudige taal en stijl geschreven. Dit is goed te zien in Het evangelie volgens Marcus en het boek Open- baring. In sommige boeken, zoals Het evangelie volgens Lucas, De brief aan de Hebreëen en De eerste brief van Petrus, zijn meer literair geschoolde handen te herkennen.

OUDE TESTAMENT

GENESIS

De schepping van hemel en aarde

1 In het begin schiep God de hemel en de aarde.² De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

³ God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. ⁴ God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵ het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

⁶ God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' ⁷ En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. ⁸ Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

⁹ God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. ¹⁰ Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.

¹¹ God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het. ¹² De aarde bracht jong groen voort: allerlei zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was. ¹³ Het werd avond en het werd morgen. De derde dag.

¹⁴ God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten

de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren,¹⁵ en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. ¹⁶ God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. ¹⁷ Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,¹⁸ om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. ¹⁹ Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

²⁰ God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' ²¹ En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was. ²² God zegende ze met de woorden: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het water van de zee. En ook de vogels moeten talrijk worden, overal op aarde.' ²³ Het werd avond en het werd morgen. De vijfde dag.

1:1-12 Ps. 104:1-14 **1:1-2** Gen. 2:4-25 **1:1** Job 38:1-39:30; Ps. 8:1 **1:2** Joh. 1:1-3; Kol. 1:15-17; Hebr. 1:2-3 **1:3** Ps. 33:6; 2 Kor. 4:6; Hebr. 11:3 **1:7** Spr. 8:28 **1:9** 2 Petr. 3:5 **1:14** Jes. 40:26; Jer. 31:35 **1:16** Ps. 136:7-9 **1:20** Job 12:7-10 **1:22** Gen. 1:28; 8:17; 9:2

1:1-3 *In het begin schiep God de hemel en de aarde [...]* God zei – Ook mogelijk is de vertaling: 'In het begin toen God de hemel en de aarde schiep [...]' zei God'.

1:2 *Gods geest zweefde over het water* – Gods geest, of: 'Gods adem'. Ook mogelijk is de vertaling: 'een hevige wind joeg het water op'.

²⁴ God zei: 'De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. ²⁵ God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

²⁶ God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' ²⁷ God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. ²⁸ Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.'

²⁹ Ook zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. ³⁰ Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. ³¹ God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

2 Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. ² Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. ³ God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk.

⁴ Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde. Zo ontstonden ze, zo werden ze geschapen.

De tuin van Eden

In de tijd dat God, de HEER, aarde en hemel maakte, ⁵ groeide er op de aarde nog geen enkele struik en was er geen enkele plant opgeschoten, want God, de HEER, had het nog niet laten regenen op de aarde, en er waren geen mensen om het land te bewerken; ⁶ wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevoeide. ⁷ Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.

⁸ God, de HEER, legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en daarin plaatste hij de mens die hij had gemaakt. ⁹ Hij liet uit de aarde allerlei bomen opschieten die er aanlokkelijk uitzagen, met heerlijke vruchten. In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Er ontspringt in Eden een rivier die de tuin bevoeit. Verderop vertakt ze zich in vier grote stromen. ¹¹ Een daarvan is de Pison; die stroomt om heel Chawila heen, het land waar goud gevonden wordt. ¹² (Het goud van dat land is uitstekend, en er is daar ook balsemhars en onyx.) ¹³ De tweede rivier heet Gichon; die stroomt om heel Nubië heen. ¹⁴ De derde rivier heet Tigris; die loopt ten oosten van Assyrië. De vierde ten slotte is de Eufraat.

¹⁵ God, de HEER, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. ¹⁶ Hij hield hem het volgende voor: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, ¹⁷ maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.'

¹⁸ God, de HEER, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. ¹⁹ Toen vormde hij uit aarde alle

in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten.²⁰ De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste.²¹ Toen liet God, de HEER, de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees.²² Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde God, de HEER, een vrouw en hij bracht haar bij de mens.²³ Toen riep de mens uit:

‘Eindelijk een gelijk aan mij,
mijn eigen gebeente,
mijn eigen vlees,
een die zal heten: vrouw,
een uit een man gebouwd.’

²⁴Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.

²⁵Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

3 Van alle in het wild levende dieren die God, de HEER, gemaakt had, was de slang het sluwst. Dit dier vroeg aan de vrouw: ‘Is het waar dat God gezegd heeft dat jullie van geen enkele boom in de tuin mogen eten?’² ‘We mogen de vruchten van alle bomen eten,’ antwoordde de vrouw,³ ‘behalve die van de boom in het midden van de tuin. God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten of ze zelfs maar aan te raken; doen we dat toch, dan zullen we sterven.’⁴ ‘Jullie zullen helemaal niet sterven,’ zei de slang.⁵ ‘Integendeel, God weet dat jullie de ogen zullen opengaan zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden zullen zijn en kennis zullen hebben van goed en kwaad.’

⁶De vrouw keek naar de boom. Zijn vruchten zagen er heerlijk uit, ze waren een lust voor het oog, en ze vond het aanlokkelijk dat de boom haar wijsheid zou schenken. Ze plukte een paar vruchten en at ervan. Ze gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en ook hij at ervan.⁷ Toen gingen hun beiden de ogen open en merkten ze dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lenden-schorten van.

⁸Toen de mens en zijn vrouw God, de HEER, in de koelte van de avond-wind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor hem tussen de bomen.⁹ Maar God, de HEER, riep de mens: ‘Waar ben je?’¹⁰ Hij antwoordde: ‘Ik hoorde u in de tuin en werd bang omdat ik naakt ben; daarom verborg ik me.’¹¹ ‘Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je soms gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?’¹² De mens antwoordde: ‘De vrouw die u hebt gemaakt om mij terzijde te staan, heeft mij vruchten van de boom gegeven en toen heb ik ervan

---

1:26 Gen. 5:1; 1 Kor. 11:7; Ef. 4:24; Kol. 3:10
1:27 Gen. 9:6; Mat. 19:4; Marc. 10:6; Jak. 3:9
1:28 Gen. 9:1,7; Ps. 8:6-9; Jak. 3:7 **1:29-30**
 Ps. 104:14 **1:31** 1 Tim. 4:4 **2:2-3** Hebr. 4:4 **2:3**
 Ex. 20:11; 31:16-17; Hebr. 4:10 **2:4-25** Gen.
 1:1-2:4 **2:7** Job 33:4; Ps. 104:29; Pred. 3:20;
 1 Kor. 15:45 **2:9** Gen. 3:22; Op. 2:7; 22:2,14 **2:19**
 Pred. 3:20 **2:22** 1 Kor. 11:8-9; 1 Tim. 2:13 **2:24**
 Mat. 19:5; Marc. 10:7-8; 1 Kor. 6:16; Ef. 5:31
3:1-24 Rom. 5:12-21 **3:1-6** 1 Tim. 2:14 **3:1** Op.
 12:9; 20:2 **3:8** 1 Kon. 19:12-13

2:5 *geen mensen om het land te bewerken* – In het Hebreeuws is er hier en in het vervolg een woordspel tussen ‘adam’, ‘mens’, en ‘adama’, ‘land/aarde/aardbodem/akker’.

2:23 *een die zal heten: vrouw, / een uit een man gebouwd* – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen ‘iesja’, ‘vrouw’, en ‘iesj’, ‘man’.

3:5 *als goden* – Ook mogelijk is de vertaling: ‘als God’.

gegeten.’¹³ ‘Waarom heb je dat gedaan?’ vroeg God, de HEER, aan de vrouw. En zij antwoordde: ‘De slang heeft me misleid en toen heb ik ervan gegeten.’

¹⁴ God, de HEER, zei tegen de slang: ‘Vervloekt ben jij dat je dit hebt gedaan, het vee zal je voortaan mijden, wilde dieren wenden zich af; op je buik zul je kruipen en stof zul je eten, je hele leven lang.

¹⁵ Vijandschap sticht ik tussen jou en de vrouw, tussen jouw nageslacht en het hare, zij verbrijzelen je kop, jij bijt hen in de hiel.’

¹⁶ Tegen de vrouw zei hij: ‘Je zwangerschap maak ik tot een zware last, zwoegen zul je als je baart. Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.’

¹⁷ Tegen de mens zei hij: ‘Je hebt geluisterd naar je vrouw, gegeten van de boom die ik je had verboden. Vervloekt is de akker om wat jij hebt gedaan, zwoegen zul je om ervan te eten, je hele leven lang.

¹⁸ Dorens en distels zullen er groeien, toch moet je van zijn gewassen leven.

¹⁹ Zweten zul je voor je brood, totdat je terugkeert tot de aarde, waaruit je bent genomen: stof ben je, tot stof keer je terug.’

²⁰ De mens noemde zijn vrouw Eva; zij is de moeder van alle levenden geworden. ²¹ God, de HEER, maakte voor de mens en zijn vrouw kleren van dierenvellen en trok hun die aan.

²² Toen dacht God, de HEER: Nu is de mens aan ons gelijk geworden, nu heeft hij kennis van goed en kwaad.

Nu wil ik voorkomen dat hij ook vruchten van de levensboom plukt, want als hij die zou eten, zou hij eeuwig leven. ²³ Daarom stuurde hij de mens weg uit de tuin van Eden om de aarde te gaan bewerken, waaruit hij was genomen. ²⁴ En nadat hij hem had weggejaagd, plaatste hij ten oosten van de tuin van Eden de cherubs en het heen en weer flitsende, vlam-mende zwaard. Zij moesten de weg naar de levensboom bewaken.

Adams zonen

4 De mens, Adam, had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en bracht Kaïn ter wereld. ‘Met de hulp van de HEER,’ zei ze, ‘heb ik het leven geschonken aan een man!’ ² Later bracht ze zijn broer ter wereld, Abel. Abel werd herder, Kaïn werd landbouwer. ³ Op een keer bracht Kaïn de HEER een offer van wat hij had geoogst. ⁴ Ook Abel bracht een offer; van de eerstgebooren dieren van zijn kudde koos hij de mooiste uit. De HEER merkte Abel en zijn offer op, ⁵ maar voor Kaïn en zijn offer had hij geen oog. Dat maakte Kaïn woedend, zijn blik werd donker. ⁶ De HEER vroeg hem: ‘Waarom ben je zo kwaad, waarom kijk je zo donker?’ ⁷ Handel je goed, dan kun je toch iedereen recht in de ogen kijken? Handel je slecht, dan ligt de zonde op de loer, begerig om jou in haar greep te krijgen; maar jij moet sterker zijn dan zij.’ ⁸ Kaïn zei tegen zijn broer Abel: ‘Laten we het veld in gaan.’ Toen ze daar waren, viel hij zijn broer aan en sloeg hem dood. ⁹ Toen vroeg de HEER: ‘Waar is Abel, je broer?’ ‘Dat weet ik niet,’ antwoordde Kaïn. ‘Moet ik soms waken over mijn broer?’ ¹⁰ ‘Wat heb je gedaan?’ zei de HEER. ‘Hoor toch hoe het bloed van je broer uit de aarde naar mij schreeuwt.’ ¹¹ Daarom: vervloekt ben jij! Ga weg van deze plek, waar de aarde haar mond heeft

opengesperd om het bloed van je broer te ontvangen, het bloed dat jij vergoten hebt. ¹² Ook al bewerk je het land, het zal je niets meer opbrengen. Dolend en dwalend zul je over de aarde gaan.' ¹³ Kaïn zei tegen de HEER: 'Die straf is te zwaar. ¹⁴ U verjaagt mij nu van deze plek en ik mag u niet meer onder ogen komen, en als ik dan dolend en dwalend over de aarde moet gaan, kan iedereen die mij tegenkomt mij doden.'

¹⁵ Maar de HEER beloofde hem: 'Als iemand jou doodt, zal dat zevenmaal aan hem worden gewroken.' En hij merkte Kaïn met een teken, opdat niemand die hem tegenkwam hem zou doodslaan. ¹⁶ Toen ging Kaïn bij de HEER vandaan en hij vestigde zich in Nod, een land ten oosten van Eden.

¹⁷ Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en bracht Henoch ter wereld. Kaïn was toen een stad aan het bouwen en hij noemde die Henoch, naar zijn zoon. ¹⁸ Henoch kreeg een zoon, Irad. Irad was de vader van Mechujaël, Mechujaël was de vader van Metusaël en Metusaël was de vader van Lamech. ¹⁹ Lamech nam twee vrouwen; de ene heette Ada, de andere Silla. ²⁰ Ada bracht Jabal ter wereld; hij werd de stamvader van hen die in tenten leven en vee houden. ²¹ Zijn broer heette Jubal; hij werd de stamvader van allen die op de lier of de fluit spelen. ²² Ook Silla bracht een zoon ter wereld, Tubal-Kaïn; hij was smid en werd de stamvader van allen die brons en ijzer bewerken. De zuster van Tubal-Kaïn heette Naäma. ²³ Lamech zei tegen zijn vrouwen:
 'Ada en Silla, hoor wat ik zeg!
 Vrouwen van Lamech, luister naar mij!
 Wie mij verwondt, die sla ik dood,
 zelfs wie mij maar een striem toebrengt.

²⁴ Kaïn wordt zevenmaal gewroken, Lamech zeventienzeventigmaal.'

²⁵ Opnieuw had Adam gemeenschap met zijn vrouw, en zij bracht een zoon ter wereld. Ze noemde hem Set, 'want,' zei ze, 'God heeft mij in de plaats van Abel, die door Kaïn is gedood, een ander kind gegeven.' ²⁶ Ook Set kreeg een zoon, die hij Enos noemde. In die tijd begon men de naam van de HEER aan te roepen.

Van Adam tot Noach

5 Dit is de lijst van Adams nakomelingen.

Toen God Adam schiep, de mens, maakte hij hem zo dat hij leek op God. ² Mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zegende hen en noemde hen mens toen zij werden geschapen.

³ Toen Adam 130 jaar was, verwekte hij een zoon die op hem leek, die zijn evenbeeld was. Hij noemde hem Set. ⁴ Na de geboorte van Set duurde Adams leven nog 800 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ⁵ In totaal leefde hij 930 jaar. Daarna stierf hij.

⁶ Toen Set 105 jaar was, verwekte hij Enos. ⁷ Na de geboorte van Enos leefde Set nog 807 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ⁸ In totaal leefde hij 912 jaar. Daarna stierf hij.

3:13 2 Kor. 11:3 **3:14** Jes. 65:25 **3:17** Hebr. 6:8 **3:19** Gen. 2:7; Ps. 90:3; 104:29; Pred. 12:7 **3:22** Op. 22:2-3,14 **4:3-5** Hebr. 11:4 **4:4** Ex. 34:19 **4:8** Mat. 23:35; Luc. 11:51; 1 Joh. 3:12; Judas 11 **4:10** Hebr. 12:24 **5:1-32** 1 Kron. 1:1-4 **5:2** Gen. 1:27-28; Mat. 19:4; Marc. 10:6

3:20 *Eva* – Eva kan worden vertaald als 'leven'.

4:1 *Kaïn* [...] *het leven geschonken* – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen de naam Kaïn en het werkwoord *qana*, 'het leven schenken aan'.

4:8 *Kaïn zei tegen zijn broer Abel: 'Laten we het veld in gaan.'* – Volgens de oudste vertalingen. MT: 'Kaïn zei tegen zijn broer Abel.'

4:16 *Nod* – Nod kan worden vertaald als 'dwaling'.

⁹Toen Enos 90 jaar was, verwekte hij Kenan. ¹⁰Na de geboorte van Kenan leefde Enos nog 815 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹¹In totaal leefde hij 905 jaar. Daarna stierf hij.

¹²Toen Kenan 70 jaar was, verwekte hij Mahalalel. ¹³Na de geboorte van Mahalalel leefde Kenan nog 840 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹⁴In totaal leefde hij 910 jaar. Daarna stierf hij.

¹⁵Toen Mahalalel 65 jaar was, verwekte hij Jered. ¹⁶Na de geboorte van Jered leefde Mahalalel nog 830 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ¹⁷In totaal leefde hij 895 jaar. Daarna stierf hij.

¹⁸Toen Jered 162 jaar was, verwekte hij Henoch. ¹⁹Na de geboorte van Henoch leefde Jered nog 800 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ²⁰In totaal leefde hij 962 jaar. Daarna stierf hij.

²¹Toen Henoch 65 jaar was, verwekte hij Metuselach. ²²Na de geboorte van Metuselach leefde Henoch nog 300 jaar, in nauwe verbondenheid met God. Hij verwekte zonen en dochters. ²³In totaal leefde hij 365 jaar. ²⁴Henoch leefde in nauwe verbondenheid met God; aan zijn leven kwam een einde doordat God hem wegnam.

²⁵Toen Metuselach 187 jaar was, verwekte hij Lamech. ²⁶Na de geboorte van Lamech leefde Metuselach nog 782 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ²⁷In totaal leefde hij 969 jaar. Daarna stierf hij.

²⁸Toen Lamech 182 jaar was, verwekte hij een zoon ²⁹die hij Noach noemde. 'Deze zoon,' zei hij, 'zal ons troost geven voor het werken en zwoegen dat ons deel is omdat de HEER het akkerland heeft vervloekt.'

³⁰Na de geboorte van Noach leefde Lamech nog 595 jaar. Hij verwekte zonen en dochters. ³¹In totaal leefde hij 777 jaar. Daarna stierf hij.

³²Toen Noach 500 jaar oud was, verwekte hij Sem, Cham en Jafet.

Vermenging van goden en mensen

6 Zo kwamen er steeds meer mensen op aarde, en zij kregen dochters. ²De zonen van de goden zagen hoe mooi de dochters van de mensen waren, en ze kozen uit hen de vrouwen die ze maar wilden.

³Toen dacht de HEER: Mijn levensgeest mag niet voor altijd in de mens blijven, hij is immers niets dan vlees; hij mag niet langer dan honderdtwintig jaar leven. ⁴In die tijd en ook daarna nog, zolang de zonen van de goden gemeenschap hadden met de dochters van de mensen en kinderen bij hen kregen, leefden de giganten op aarde. Dat zijn de befaamde helden uit het verre verleden.

Noach

⁵De HEER zag dat alle mensen op aarde slecht waren: alles wat ze uitdachten was steeds even slecht. ⁶Hij kreeg er spijt van dat hij mensen had gemaakt en voelde zich diep gekwetst. ⁷Ik zal de mensen die ik geschapen heb van de aarde wegvagen, dacht hij, en met de mensen ook het vee, de kruipende dieren en de vogels, want ik heb er spijt van dat ik ze heb gemaakt. ⁸Alleen Noach vond bij de HEER genade.

⁹Dit is de geschiedenis van Noach en zijn nakomelingen. Noach was een rechtschapen man; hij was in zijn tijd de enige die een voorbeeldig leven leidde, in nauwe verbondenheid met God. ¹⁰Hij had drie zonen: Sem, Cham en Jafet.

¹¹In Noachs tijd was de aarde in Gods ogen verdorven en vol onrecht. ¹²Toen God zag dat de aarde door en door slecht was, dat iedereen een verderfelijk leven leidde, ¹³zei hij tegen Noach: 'Ik heb besloten een einde te maken aan het leven van

alle mensen, want door hen is de aarde vol onrecht. Ik ga hen vernietigen, en de aarde erbij. ¹⁴Maak jij nu een ark van pijnboomhout. Maak daar verschillende ruimten in, en bestrijk hem vanbinnen en vanbuiten met pek. ¹⁵Maak hem driehonderd el lang, vijftig el breed en dertig el hoog. ¹⁶Je moet er een lichtopening in aanbrengen en aan de bovenkant één el openlaten; de ingang moet je in de zijkant maken. De ark moet een benedenverdieping krijgen en daarboven nog twee verdiepingen. ¹⁷Ik laat een grote vloed over de aarde komen, een watermassa die haar zal overspoelen, om alles onder de hemel waarin levensadem is te vernietigen; alles op aarde zal omkomen. ¹⁸Maar met jou zal ik een verbond sluiten. Jij moet de ark in gaan, samen met je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen. ¹⁹En van alle dieren moet je er twee in de ark brengen, om ervoor te zorgen dat die met jou in leven blijven. Een mannetje en een wijfje moeten het zijn. ²⁰Van alle soorten vogels, van alle soorten vee en van alles wat op de aardbodem rondkruipt, zullen er twee naar je toe komen; die zullen in leven blijven. ²¹Leg ook een voorraad aan van alles wat eetbaar is, zodat jullie allemaal te eten hebben.' ²²Noach deed dit; hij deed alles zoals God het hem had opgedragen.

7 Toen zei de HEER tegen Noach: 'Ga de ark in, samen met je hele gezin, want ik heb gezien dat jij als enige van deze generatie rechtschapen bent. ²Van alle reine dieren moet je zeven mannetjes en hun wijfjes meenemen, van de onreine dieren moet je er twee meenemen, een mannetje en zijn wijfje, ³en van de vogels weer zeven mannetjes en wijfjes, om hun voortbestaan op aarde veilig te stellen. ⁴Want over zeven dagen zal ik het veertig dagen en veertig nachten op de aarde laten re-

genen; dan zal ik alles wat er bestaat van de aardbodem wegvagen, alles wat ik heb gemaakt.' ⁵Noach deed alles zoals de HEER het hem had opgedragen.

⁶Noach was zeshonderd jaar toen de zondvloed kwam, een watermassa die de aarde overspoelde. ⁷Om aan het water te ontkomen ging Noach de ark in, samen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen. ⁸Van de reine en de onreine dieren, van de vogels en van alles wat op de aardbodem rondkruipt, ⁹kwamen er telkens twee bij Noach in de ark, een mannetje en een wijfje, in overeenstemming met wat God hem had opgedragen. ¹⁰Toen de zeven dagen voorbij waren, kwam het water van de vloed over de aarde. ¹¹In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, op de zeventiende dag van de tweede maand, braken alle bronnen van de machtige oervloed open en werden de sluisen van de hemel opengezet. ¹²Veertig dagen en veertig nachten lang zou het op de aarde stortregenen. ¹³Diezelfde dag gingen Noach, zijn zonen Sem, Cham en Jafet, zijn vrouw en de drie vrouwen van zijn zonen de ark in, ¹⁴samen met alle soorten wilde dieren, vee en kruipende dieren, en ook met alle soorten vogels en wat er verder maar vleugels heeft. ¹⁵Van alle wezens waarin levensadem was, kwamen er telkens twee bij Noach in de ark: ¹⁶er kwamen van alle dieren een mannetje en een wijfje, in overeenstemming met wat God hem had

---

5:24 Hebr. 11:5; Judas 14 6:3 Gen. 2:7 6:4 Num. 13:33 6:6 1 Sam. 15:11,35 6:8 1 Petr. 3:20 6:9 2 Petr. 2:5 6:18 Gen. 9:9 6:22 Hebr. 11:7 7:7 Mat. 24:38-39; Luc. 17:27 7:11 2 Petr. 3:6

5:29 *Noach* [...] *troost geven* – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen de naam Noach en het werkwoord *nicham*, 'troost geven'.

opgedragen. Toen sloot de HEER de deur achter hem.

¹⁷ De vloed overstroomde de aarde veertig dagen lang. Het water steeg en de ark werd opgetild, zodat hij van de aarde loskwam. ¹⁸ Het water op aarde nam steeds maar toe, hoger en hoger steeg het, en de ark dreef op het water. ¹⁹ Het water bleef voortdurend toenemen, zelfs de hoogste bergen kwamen onder te staan.

²⁰ Tot vijftien el daarboven reikte het water, de bergen stonden helemaal onder. ²¹ Alles wat op aarde leefde kwam om, alles wat er rondwelmelde: vogels, vee, wilde dieren, en ook alle mensen. ²² Alles wat op het land leefde en ademde vond de dood. ²³ Alles wat op aarde bestond werd weggevaagd: de mensen, het vee, de kruipende dieren en de vogels, ze werden van de aarde weggevaagd. Alleen Noach bleef over, met alles wat bij hem in de ark was.

²⁴ Honderdvijftig dagen lang was de aarde helemaal met water bedekt.

O Toen dacht God weer aan Noach en aan alle wilde dieren en het vee bij hem in de ark. Op zijn bevel begon er een wind over de aarde te waaien, waardoor het water afnam. ² De bronnen van de oervloed en de sluizen van de hemel werden gesloten, zodat het ophield met regenen. ³ Geleidelijk vloeiende het water weg van de aarde; na honderdvijftig dagen begon het te zakken. ⁴ Op de zeventiende dag van de zevende maand liep de ark vast op het Araratgebergte. ⁵ Het water zakte voortdurend verder, en op de eerste dag van de tiende maand werden de toppen van de bergen zichtbaar.

⁶ Na verloop van veertig dagen deed Noach het venster dat hij in de ark had aangebracht open ⁷ en liet een raaf los. Deze bleef heen en weer vliegen totdat de aarde droog was.

⁸ Vervolgens liet hij een duif los om te zien of het water verder gedaald

was. ⁹ Maar de duif kon nergens een plekje vinden waar ze kon neerstrijken om te rusten en kwam bij hem terug in de ark, want overal op de aarde was nog water. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en nam haar weer bij zich in de ark. ¹⁰ Hij wachtte nog zeven dagen en liet de duif toen opnieuw los. ¹¹ Tegen de avond kwam ze bij hem terug – met een jong olijvblad in haar snavel. Toen wist Noach dat het water op de aarde verder gedaald was. ¹² Weer wachtte hij zeven dagen en daarna liet hij de duif nogmaals los. Ze kwam niet meer bij hem terug. ¹³ In het zeshonderde eerste jaar van Noachs leven, op de eerste dag van de eerste maand, was het water van de aarde verdwenen. Noach maakte het dak van de ark open en keek rond – de aarde was drooggevalen. ¹⁴ Op de zeventwintigste dag van de tweede maand was de aarde droog.

¹⁵ Toen zei God tegen Noach: ¹⁶ ‘Ga de ark uit, samen met je vrouw, je zonen en de vrouwen van je zonen.

¹⁷ Laat ook alle dieren die bij je zijn naar buiten gaan: vogels, vee en alles wat op de aarde rondkruipt. Ze moeten weer vruchtbaar zijn en talrijk worden en de aarde bevolken.’

¹⁸ Hierop ging Noach naar buiten, samen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen. ¹⁹ Ook alle dieren gingen de ark uit, soort bij soort, alle vogels, en alles wat op de aarde rondkruipt.

²⁰ Noach bouwde een altaar voor de HEER; daarop bracht hij brandoffers van al het reine vee en alle reine vogels. ²¹ De geur van de offers behaagde de HEER, en hij zei bij zichzelf: Nooit weer zal ik de aarde vervloeken vanwege de mens, want alles wat de mens uitdenkt, van zijn jeugd af aan, is nu eenmaal slecht. Nooit weer zal ik alles wat leeft doden, zoals ik nu heb gedaan. ²² Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd

zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht – nooit komt daar een einde aan.

9 Toen zegende God Noach en zijn zonen, hij zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en bevolk de aarde.² De dieren die in het wild leven, de vogels van de hemel, de dieren die op de aardbodem rondkruipen en de vissen van de zee zullen ontzag en angst voor jullie voelen – ze zijn in jullie macht.³ Alles wat leeft en beweegt zal jullie tot voedsel dienen; dit alles geef ik je, zoals ik je ook de planten heb gegeven.⁴ Maar vlees waarin nog leven is, waar nog bloed in zit, mag je niet eten.⁵ En ik zal genoegdoening eisen wanneer jullie eigen bloed, waarin je levenskracht schuilt, wordt vergoten; ik eis daarvoor genoegdoening van mens en dier. Van iedereen die zijn medemens doodt, eis ik genoegdoening.⁶ Wie bloed van mensen vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten, want God heeft de mens als zijn evenbeeld gemaakt.⁷ Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de hele aarde.'

⁸Ook zei God tegen Noach en zijn zonen:⁹ 'Hierbij sluit ik een verbond met jullie en met je nakomelingen,¹⁰ en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde.¹¹ Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen.¹² En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie:¹³ ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.¹⁴ Wanneer ik wolken samen-

drijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt,¹⁵ zal ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt.¹⁶ Als ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft.¹⁷ Dit,' zei God tegen Noach, 'is het teken van het verbond dat ik met alle levende wezens op aarde gesloten heb.'

¹⁸ De zonen van Noach, die samen met hem uit de ark waren gekomen, heetten Sem, Cham en Jafet; Cham was de vader van Kanaän.¹⁹ Met de drie zonen van Noach begon de verspreiding van de mensheid over de hele aarde.

²⁰ Noach was landbouwer en legde als eerste een wijngaard aan.²¹ Hij dronk van de wijn, werd dronken en ging in zijn tent liggen, zonder kleren aan.²² Toen Cham, de vader van Kanaän, zag dat zijn vader naakt was, vertelde hij dat aan zijn twee broers, die buiten waren.²³ Daarop namen Sem en Jafet een mantel, legden die over hun schouders, liepen achteruit de tent binnen en bedekten het naakte lichaam van hun vader, met afgewend gelaat, zodat zij hem niet naakt zagen.²⁴ Toen Noach uit zijn roes ontwaakte en te weten kwam wat zijn jongste zoon hem had aangedaan,²⁵ zei hij:

'Vervloekt zij Kanaän,
knecht van zijn broers zal
Kanaän zijn,
de minste van alle knechten.

8:17 Gen. 1:22 **9:1** Gen. 1:28 **9:3** Gen. 1:29 **9:4** Lev. 7:26-27; 17:10-14; 19:26; Deut. 12:23; 15:23; 1 Sam. 14:33 **9:6** Gen. 1:27; Ex. 20:13 **9:7** Gen. 1:28 **9:11** Jes. 54:9-10 **9:18** Gen. 10:6

8:13 *het zeshonderdeerste jaar van Noachs leven – Volgens de Septuaginta. MT: 'het zeshonderdeerste jaar'.*

²⁶ Geprezen zij de HEER, de God van Sem;
knecht van Sem zal Kanaän zijn.

²⁷ Moge God ruimte geven aan Jafet,
hem laten wonen in de tenten van Sem;
knecht van Jafet zal Kanaän zijn.⁷

²⁸ Noach leefde na de zondvloed nog driehonderdvijftig jaar. ²⁹ In totaal leefde Noach negenhonderdvijftig jaar. Daarna stierf hij.

Nakomelingen van Noachs zonen

10 Dit zijn de nakomelingen van Sem, Cham en Jafet, de zonen van Noach; na de zondvloed kregen zij zonen.

²Zonen van Jafet: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Mesech en Tiras. ³Zonen van Gomer: Askenaz, Rifat en Togarma. ⁴Zonen van Jawan: Elisa en Tarsis; andere nakomelingen van Jawan: Kittiers en Dodanieten.

⁵Van hen stammen de mensen af die verspreid over de kustgebieden leven, elke familie en elk volk in zijn eigen land en met zijn eigen taal.

⁶Zonen van Cham: Kus, Misraïm, Put en Kanaän. ⁷Zonen van Kus: Saba, Chawila, Sabta, Rama en Sabtecha. Zonen van Rama: Seba en Dedan. ⁸Kus was ook de vader van Nimrod, die de eerste machthebber op aarde was. ⁹Hij was een geweldig jager, door niemand overtroffen. Vandaar het gezegde: Een jager zonder weerga, een tweede Nimrod.

¹⁰De kern van zijn rijk werd gevormd door Babel, Uruk, Akkad en Kalne, in Sinear. ¹¹Vanuit dat land trok hij naar Assyrië, waar hij Nineve, Rechobot-Ir en Kalach bouwde, ¹²en ook de grote stad Resen, tussen Nineve en Kalach.

¹³Misraïm was de stamvader van de Ludieten, de Anamieten, de Lehabieten, de Naftuchieten, ¹⁴de Patrusieten, de Kasluchieten – uit wie de Filistijnen zijn voortgekomen – en de Krenzers. ¹⁵Kanaän was de

vader van Sidon, die de oudste was, en van Chet, ¹⁶en de stamvader van de Jebusieten, Amoriëten, Girgasieten, ¹⁷Chiwvieten, Arkieten, Sinieten, ¹⁸Arwadiëten, Semariëten en Hamatiëten. Later verspreidden de families van de Kanaänieten zich, ¹⁹zodat hun gebied zich van Sidon in de richting van Gerar uitstreckte tot aan Gaza, en in de richting van Sodom, Gomorra, Adma en Seboim tot aan Lesa. ²⁰Dit waren de nakomelingen van Cham, ingedeeld naar families, talen, landen en volken.

²¹Ook Sem kreeg zonen. Hij, Jafets oudste broer, is de stamvader van alle nakomelingen van Eber. ²²Zonen van Sem: Elam, Assur, Arpachsad, Lud en Aram. ²³Zonen van Aram: Us, Chul, Geter en Mas. ²⁴Arpachsad was de vader van Selach, en Selach de vader van Eber. ²⁵Eber kreeg twee zonen. De ene heette Peleg; in zijn tijd werd de aarde verdeeld. De andere heette Joktan. ²⁶Joktan was de vader van Almodad, Selef, Chasarmawet, Jerach, ²⁷Hadoram, Uzal, Dikla, ²⁸Obal, Abimaël, Seba, ²⁹Ofir, Chawila en Jobab. Zij allen waren zonen van Joktan. ³⁰Hun woongebied strekte zich uit van Mesa tot aan de Sefar, het gebergte in het oosten.

³¹Dit waren de nakomelingen van Sem, ingedeeld naar families, talen, landen en volken.

³²Dit waren de families die afstamden van de zonen van Noach, ingedeeld naar afkomst en volken. Van hen stammen de verschillende volken af die zich na de zondvloed over de aarde hebben verspreid.

Babel

11 Ooit werd er op de hele aarde één enkele taal gesproken.

²Toen de mensen in oostelijke richting trokken, kwamen ze in Sinear bij een vlakte, en daar vestigden ze zich.

³Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we van klei blokken vormen en die goed

bakken in het vuur.' De kleiblokken gebruikten ze als stenen, en aardpek als specie. ⁴Ze zeiden: 'Laten we een stad bouwen met een toren die tot in de hemel reikt. Dat zal ons beroemd maken, en dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken.' ⁵Maar toen daalde de HEER af om te kijken naar de stad en de toren die de mensen aan het bouwen waren. ⁶Dit is één volk en ze spreken allemaal een en dezelfde taal, dacht de HEER, en wat ze nu doen is nog maar het begin. Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik. ⁷Laten wij naar hen toe gaan en spraakverwarring onder hen teweegbrengen, zodat ze elkaar niet meer verstaan. ⁸De HEER verspreidde hen van daar over de hele aarde, en de bouw van de stad werd gestaakt. ⁹Zo komt het dat die stad Babel heet, want daar bracht de HEER verwarring in de taal die op de hele aarde gesproken werd, en van daar verspreidde hij de mensen over de hele aarde.

Van Sem tot Abram

¹⁰Dit zijn de nakomelingen van Sem.

Toen Sem 100 jaar oud was, verwekte hij Arpachsad, twee jaar na de zondvloed. ¹¹Na de geboorte van Arpachsad leefde Sem nog 500 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

¹²Toen Arpachsad 35 jaar was, verwekte hij Selach. ¹³Na de geboorte van Selach leefde Arpachsad nog 403 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

¹⁴Toen Selach 30 jaar was, verwekte hij Eber. ¹⁵Na de geboorte van Eber leefde Selach nog 403 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

¹⁶Toen Eber 34 jaar was, verwekte hij Peleg. ¹⁷Na de geboorte van Peleg leefde Eber nog 430 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

¹⁸Toen Peleg 30 jaar was, verwekte hij Reü. ¹⁹Na de geboorte van Reü

leefde Peleg nog 209 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

²⁰Toen Reü 32 jaar was, verwekte hij Serug. ²¹Na de geboorte van Serug leefde Reü nog 207 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

²²Toen Serug 30 jaar was, verwekte hij Nachor. ²³Na de geboorte van Nachor leefde Serug nog 200 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

²⁴Toen Nachor 29 jaar was, verwekte hij Terach. ²⁵Na de geboorte van Terach leefde Nachor nog 119 jaar. Hij verwekte zonen en dochters.

²⁶Toen Terach 70 jaar was, verwekte hij Abram, Nachor en Haran.

Terach

²⁷Dit is de geschiedenis van Terach en zijn nakomelingen. Terach verwekte Abram, Nachor en Haran. Haran verwekte Lot; ²⁸hij stierf nog tijdens het leven van zijn vader Terach, in Ur, een stad van de Chaldeeën, in zijn geboorteland. ²⁹Abram en Nachor trouwden allebei. Abrams vrouw heette Sarai, Nachors vrouw heette Milka; zij was een dochter van Haran, die naast Milka nog een dochter had, Jiska. ³⁰Sarai was onvruchtbaar, zij kreeg geen kinderen. ³¹Terach verliet Ur, de stad van de Chaldeeën, en nam zijn zoon Abram met zich mee, evenals zijn kleinzoon Lot, de zoon van Haran, en zijn schoondochter Sarai, Abrams vrouw. Samen gingen ze op weg naar

---

10:1 1 Kron. 1:5-23 **10:32** Gen. 10:1 **11:9** Jer. 51:53 **11:10** 1 Kron. 1:17-26 **11:29** Gen. 22:20-23 **11:30** Gen. 16:1; 17:19-21

9:27 *ruimte geven aan Jafet* – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen de naam Jafet en het woord *jafft*, 'moge hij ruimte geven'.

10:25 *Peleg* – Peleg kan worden vertaald als 'verdeling'.

11:9 *Babel heet, want daar bracht de HEER verwarring* – In het Hebreeuws is er een woordspel tussen de naam Babel en het werkwoord *balal*, 'verwarring brengen'.